

Statečné psí srdce za rok 2016

Příběhy vítězů!



Ocenění Statečné psí srdce jsou v dobrých rukou, nebo spíš tlapách, skvělých psích pomocníků. Tady jsou jejich příběhy:

Devítiletá fenka Cita a její psovod Ladislav Pozdníček převzali cenu v kategorii Záchranný čin služebních a záchranářských psů. Cenu jim předala spisovatelka Bianca Bellová.

Za co byli oceněni? Čin, kterým si Cita vydobyla nominaci a poté i vítězství, se odehrál loni v srpnu nedaleko Nechranické přehrady. Její páníček Ladislav Pozdníček, který je policejním kynologem, byl požádán o pomoc při nočním hledání třináctiletého chlapce. Ten se nevrátil domů a policejní hlídka po něm marně pátrala už čtyři hodiny. Se svým páníčkem má Cita atest

Ministerstva vnitra a je v jednotce určené pro mezinárodní záchranné operace (USAR), a tak své schopnosti prokázala opakovaně.

Po příjezdu na místo u Nechranické přehrady začali Ladislav Pozdníček a Cita prohledávat určené sektory. Noční pátrání dalo fence pořádně zabrat. Zhruba hodinu po půlnoci pak štěkotem oznámila, že našla člověka. Obavy, že by hoch byl zraněný nebo si sám ublížil, se naštěstí nepotvrdily a záchranáři ho mohli předat šťastné rodině. Cita ale není jen záchranářským psem. V rámci canisterapie také navštěvuje hendikepované děti na severu Čech. O tom, že je v této činnosti velmi úspěšná a dětmi oblíbená, svědčí i to, že si ji zkušená canisterapeutka Iva Bajtlerová dokonce vybrala jako ukázkového psa na kurzech pro canisterapeuty.

7. ročník ankety proběhl v kategoriích:

- Záchranný čin služebních a záchranářských psů
- Záchranný čin neslužebních psů – laiků
- Pomáhající srdce (ocenění dlouhodobě pomáhajícího psa)
- Spící srdce (ocenění in memoriam)
- Cena hlavního partnera, společnosti SUPER ZOO





Ocenění v kategorii Záchranný čin neslužebních psů – laiků obdržela fenka Róza z rodiny Veroniky Tomáškové. Ocenění její majitelka převzala z rukou herečky Báry Štěpánové.

Příběh Rózy, kříženko stafordšírského irského teriéra a labradora, se odehrál loni v létě na Plzeňsku. Veronikina mladší sestra Aneta

vyrazila na procházku s koloběžkou a společnost jí dělala právě Róza. Zhruba o hodinu a půl později si Veronika Tomášková za plotem všimla dvou volně

pobíhajících psů. Ti jí nebyli neznámí, věděla o nich, že jsou agresivní nejen vůči ostatním psům, ale dokonce i vůči lidem. O sestru Anetu tak Veronika dostala obrovský strach. Jen chvíli nato ji ale spatřila za oknem, jak jede na koloběžce tažené Rózou. Fenka ji dokázala odtáhnout z dosahu nebezpečných psů, kteří se jí chystali pronásledovat. Celou situaci pak Aneta vylíčila tak, že psy potkaly v půli cesty nazpět, a ti se za nimi ihned rozběhli. Róza ale dokázala zachovat klidnou hlavu a sestru Veroniky zachránila tím, že ji svou silou „odtáhla“ domů. Rozrušení psi tak situaci po chvíli vzdali a odběhli pryč. Jak Veronika Tomášková říká, neumí si představit, co by se dělo, kdyby tak její fenka neučinila. Od té doby se proto na Rózu dívá jinými očima – jako na oddaného parťáka, který zachránil sebe i svou milovanou paničku.

V kategorii Spící srdce, která je udělována In memoriam, byl oceněn Vlastimil Maxa a jeho pes Erik, který zemřel v roce 2014. Cenu jim předal Martin Pávek z Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru ČR.

Německého ovčáka Erika popisuje jeho někdejší psovod a profesionální člen Horské služby (HS) Šumava jako oddaného, milého, pracovitého a odvážného německého ovčáka. Společně se zúčastnil desítek pátracích akcí doma i v zahraničí, při kterých zachránili několik lidských životů a našel i další, už nežijící osoby.

Erik natrénovával stovky a možná i tisíce hodin v lavinách, sutinách, rozlehlých plochách i na vodní hladině. Od svých tří do deseti let byl se svým páničkem nejen platným pomocníkem Horské služby, ale také členem kynologické skupiny Integrovaného záchranného systému ČR určeného pro zásahy doma i v zahraničí. Radost ze záchrany lidí si Erik mohl užít hned několikrát. Poprvé to bylo roku 2002, kdy vyrazil s páničkem ze služebny HS na Špičáku. Jedna rodina v noci bloudila v oblasti Rozvodí, tedy mezi Černým a Čertovým jezerem. Byl podzim, tma, vysoká vlhkost, mlha, silný vítr, teplota se



pohybovala kolem nuly. Erik prověřil okolí rozcestí a zdálo se, že má v nose pach, který ho zaujal. Už po půl hodině hlásil nález radostným štěkotem, kterým oznamoval, že ztracenou rodinu našel a že je v pořádku.

Patnáctiletý školák se o necelý rok později dostal do podstatně nebezpečnější situace, a to když se sám vydal z Pancíře přes Můstek do Javorné. Byl mrazivý leden a kvůli vánici chlapec sešel z cesty. To bylo vše, co se službu konající člen HS Vlastimil Maxa dozvěděl, neboť hledanému chlapci došla v mobilu baterka. Bylo jasné, že ve vichřici s padajícími stromy a za silného mrazu by chlapec noc nepřežil. Během pátrání Erik i jeho psovod zapadali hluboko

do sněhu a bylo jasné, že zachytit pach člověka ve vichřici nebude snadné. Dvojice musela překonávat nejen hluboký sníh, ale i čerstvé polomy, a tak byly nezbytné i opakované přestávky na odpočinek. Na třetím úseku však zaznělo vysvobuzující štěkání. Chlapec byl vysílený, prochládlý, ale živý a jen těžko popsat moment, kdy Erika chlapec i záchrannář dlouho objímali. Erik později našel ještě dalších 28 lidí, už nežijících. To bylo pod troskami domů při záchranné misi českých kynologů po zemětřesení v Íránu roku 2003 v městě Bán a při mnoha dalších záchranných akcích. Do psího ráje odešel psí hrdina Erik jako čtrnáctiletý v roce 2014.

Cenu v kategorii Pomáhající srdce získala čtyřletá kříženka Malina a Zdenka Koldová. Cenu jim předala Jana Bradáčová, vydavatelka záchranářského magazínu Rescue report, který vyhlašuje prestižní záchranářské ocenění Zlatý záchranářský kříž.

Čtyřleté kříženky malého vzrůstu se Zdenka Koldová ujala v roce 2012. Malina přišla z nevyhovujících podmínek, kde byla dokonce i týrána. Tak přišla o levé oko a trpí pórázovými epilepsií. Zdenka Koldová se jí naplno věnovala a po třech letech převýchovy se z Maliny stala vyrovnaná fena.

Zdenka Koldová trpí diabetem, a tak musí užívat inzulín. Hladina cukru v krvi jí často kolísá, a tak mívá skryté hyperglykemie a hypoglykemie. Svou fenku Malinu úspěšně naučila tyto záchvaty předvídat, a tak je Malina oznámí štěkotem, skákáním a olizováním těla i obličeje. Její panička navíc trpí i praktickou slepotou, při které jí Malina také pomáhá tím, že jí usnadňuje orientaci v prostoru. Díky ní může chodit například i na procházky do lesa. Navíc se Malina věnuje i canisterapii a pravidelně dochází do domova seniorů.

Bližící se záchvat hypoglykemie Malina naposledy dokázala rozpoznat letos v lednu. Zdenka se chystala na venčení psa a oblékala se. Vtom Malina začala urputně vyštěkávat, skákat

a olizovat ji. Změřila si proto hodnoty cukru na glukometru a skutečně zjistila jeho vysoké hodnoty.

Díky Malině si tak její panička včas aplikovala inzulín, a během venčení tak nedošlo ke kolapsu a stavu bezvědomí vedoucí až k diabetickému kómatu. Přesto, že byla fenka týraná, nechtěná a zažila pouze utrpení – dostala druhou šanci na život. A druhý život si nyní se svou paničkou užívá naplno.



rescue
report

SUPER ZOO
vše pro vaše zvířátka



Cenu hlavního partnera, společnosti Super ZOO, převzala Denisa Novotná, jejíž jorkšírský teriér Monty ji zachránil před mnohonásobně větším útočícím psem. Při svém hrdinském činu bohužel Monty přišel o život.

Malý jorkšír Monty ke své paničce za svůj krátký život hodně přilnul. Pro Denisu byl nejlepším kamarádem i oporou v době, kdy se její rodiče rozvádějí. Monty s Denisou rád chodil na časté procházky, během kterých na ni vzorně dohlížel. Dramatický, a pro Montyho bohužel i osudný příběh, se odehrál 19. dubna 2016. Byl to den jako



každý jiný a nic nenaznačovalo to, co se odehraje večer. Odpoledne se zatáhlo, a tak Denisa s Montym počkali, až se rozjasní, než půjdou na obvyklou procházku. Vše probíhalo jako obvykle a byli už skoro zpátky doma, když zahlédli za plotem jednoho domku stafforda. Nevšimli si ho, ale během pár vteřin se stejný pes protáhl nedalekou dírou v plotě a bez varování se vrhl na Denisu. Byl jen kousek od ní, když otevíral tlamu, ale Monty se v tu chvíli postavil před ni, aby ji chránil. Rozzuřený pes si ho na poslední chvíli všiml a místo aby se zakousl do Denisy, pustil se do Montyho. Nepoměr byl zcela jasný, ale než Montyho stačil zabít, Denisa měla šanci utéct. Pokusila se sice ještě svého milovaného psa staffordovi vytrhnout, ale ten ho odmítl pustit. Denisin křik přilákal několik lidí, ale nikdo nic nezmohl. Když po několika dlouhých minutách stafford Montyho pustil, popadla ho Denisa a nesla ho domů. Z posledních sil se k ní zvedl, aby se přesvědčil, že je v pořádku. Krátce nato ztratil vědomí. Monty naposledy vydechl cestou do veterinární ordinace.



Statečné psí srdce

Náš časopis vyhlásil již posedmé. Jejím smyslem je ocenit psy, jimž se v uplynulém roce povedlo něco zcela výjimečného: zachránit či pomoci zachránit lidský život.

Slavnostní vyhlášení se konalo v Praze 23. března a moderoval jej Vladimír Kroc.

Záštitu nad anketou již tradičně drželo Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR. Ručně kovanou cenu, kterou si vítězové jednotlivých kategorií odnesli, vyrobil kovář Tibor Novotný.

Hlavním partnerem ankety je společnost Super ZOO.

Vítězové jednotlivých kategorií Statečného psího srdce automaticky postupují do nominace Zlatého záchranného kříže, prestižního ocenění, které v minulých letech předával prezident České republiky.

Text: red, foto: Pes Jira

Inzerce